

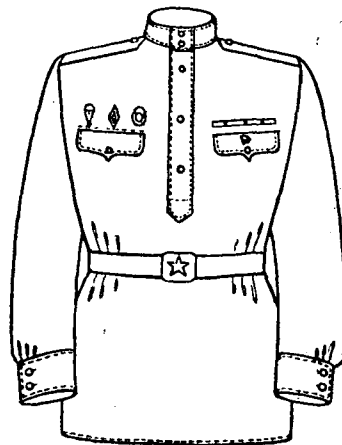
מה בצבאות?

לפני שבועות מספר תקפה מלגת רגלים ברפסודות-גומי — שעלתה לחוף במחשכי לילה, משייטת שולות-מוקשים בריטיות — את עיירת-החוף זוארה שבחופו המדברי של הים-התיכון, כמאה ק"מ מערבית לטריפולי שבלוב. "שאקלטון" (מטוסימי בריטי) גדול, שטס אותה שעה סמוך למקום, סיפק את

מלחמה נגד צוללות במימי מזרחו ומרכזו של הים-התיכון — אינה בגדר חידוש לצי הבריטי. אך מאז מלחמת-השנייה חלה התקדמות עצומה הן ביכולת הצוללות והן באמצעים נגדן. ויש צורך לבדוק מחדש את דרכי-הפעולה בכל אחד מן האזורים הגיאו-גרפיים החיוניים. הקיץ שוב עסקו, איפוא, ספינות בריטיות (שייטת-המשחתות ה-7) ב"תרגילי ציד-צוללות באזורי-הים שמצפון לחוף הארץ של לוב — המשתרע, כידוע, ממצרים ועד תוניס והצופה פני כרתים במזרחו (שם מתהווה מעין "מיצרי-היסוס" בין הקי-רינאיקה לכרתים ולדרום-יוון) ופני סיציליה, ושני מיצריה, במערבו. בתצלום חוצה המשחתת "Broadsword" מחדש, במהירות-שיא את האיזור בו נתגלתה צוללת, "אויב" והופצה בה "פצצות-עומק".

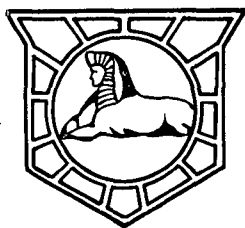
הסואת-הקול" לטרטור סירות-המנוע של שורת-המוקשים; סירות אלו — הן שגררו את הרפסודות, אשר נשאו עליהן קרוב לפלוגה מתוך גדוד ה"סקוטים המלכותיים". פלוגת המפקדה של הגדוד שימשה כ"אויב", כשהיא מחוסרת היטב ומוקפת שלוש גורות-חיל נפרדות. תפקיד הפושטים היה: להשמיד מרכז בקרת טילים-מונחים שבסמוך לזוארה — ולשחרר סוכן מקומי, שנשבה בידי האויב. את ה"נצחון" השיגו תוך 45 דקות.

צבא-אוסטרליה מצטרף עתה אף הוא אל התזווה מארטיילריה נוסח מלחמת-השנייה אל כלים-ארטיילריים האופייניים יותר לרמת הטכניקה הצבאית של שנות החמישים (או הששים). הוחל בו בהחלפת התותח-הוביצר הבריטי בן 25 הליטראות בשני כלים, במקביל: בהרביצר בן 105 מ"מ מתוצרת ארה"ב — ובהרביציר-מעמס בן 105 מ"מ מדגם איטלקי (אשר הונהג, כידוע, אף בצבא הבריטי עצמו).

תביעה הושמעה לאחרונה ש"י סגן ראש המינהל-הפוליטי של הצבא הסובייטי: על כל חייל לזכות, בשנתיים של שירותו, לפחות ב-4—3 סמלים, מתוך הסדרה הלא-קטנה של סמלי-כושר-יודע אשר רשאים לענוד על חולצתם אותם החיילים והמשיקים שהוכיחו את יכולתם במהלך-האימון ובבחנים מיוחדים. והרשימה לא רק ארוכה, אלא אף מגוונת: אית-הקלע, בעל אימון-קומנדו, קשר-מוסמך — ועוד, ועוד.

הצבא הסובייטי ארגן ביד רחבה ובאווירה פטרויטית לוחטת את צייון 150 השנה לחגיגות רכת בורודינו נגד ה"צבא-הגדול" של נפוליון במלחמת 1812. הוקמה מחדש הדיאורמה הגדולה (שנפגעה בפלישה הגרמנית) המתארת את המערכה; הוכנו סרטי-קולנוע פטרויטיים (בין השאר — על פעולות הפרטיזנים); היקמו מוזיאונים מקומיים לאורך קרניסגיתו של צבא-צרפת. העתונות-הצבאית הצרפתית מציינת את הרוח השוביניסטית שבמאמרים ובספרים הרבים שפורסמו. שאין בהם אף ציון-הערכה כלשהו ל"צבא-הגדול" — זה אשר מציבה לו מתנוססת מאז 1912 בשדה-בורודינו; והם משוים אוריה זו למעמד שב-1912. כש-משלחת צבא-צרפת, ושני גנרלים בראשה, השתתפה בחגיגות-המאה.

כוח-האדם של צבא ארה"ב בנוי "ענפים", "ענפים" — וכל "ענף" מהווה את דרך-שירותו המקצועית-החילית של איש-הצבא הנמנה עליו. בימים אלה נודע, זו הפעם הראשונה מאז 1950, על הקמת "ענף" חדש — העשרים בספר: הוא ענף-המודיעין והבטחון. הענף החדש, שימנה כ-5000 קצינים, יהיה השביעי בגודלו בצבא; ונקל להבין מה רבים תפקידיו — וחשיבותו — של המודיעין (וה"בטחון") בימינו. אכן, ה"ענף" מקיף 18 מקצועות התמחות: ממפקד יחידות המודיעין — וגמור בספח-צבאי ובקצין חוקר-שביים.